

Uradni list

Evropske unije

L 310

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 48
25. november 2005

Vsebina

I Akti, katerih objava je obvezna

★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb ⁽¹⁾	1
★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/64/ES z dne 26. oktobra 2005 o homologaciji motornih vozil glede na njihovo ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave ter o spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS	10
★ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/65/ES z dne 26. oktobra 2005 o krepitvi varnosti v pristaniščih ⁽¹⁾	28

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/56/ES

z dne 26. oktobra 2005

o čezmejnih združitvah kapitalskih družb

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 44 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾, v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Med kapitalskimi družbami iz različnih držav članic obstaja potreba po sodelovanju in konsolidaciji. Vendar pa se pri čezmejnih združitvah kapitalskih družb v Skupnosti te soočajo z mnogimi zakonodajnimi in upravnimi težavami. Zato je treba zaradi dokončne vzpostavitve in delovanja enotnega trga z določbami Skupnosti olajšati čezmejne združitve različnih vrst kapitalskih družb, za katere velja zakonodaja različnih držav članic.

(2) Ta direktiva olajšuje čezmejne združitve kapitalskih družb, kakor so opredeljene v njej. Zakonodaja držav članic naj dovoljuje čezmejne združitve nacionalnih kapitalskih družb s kapitalskimi družbami iz drugih držav članic, če nacionalna zakonodaja zadevnih držav članic dovoljuje združitve takšnih vrst družb.

(3) Da bi olajšali čezmejne združitve, je treba določiti, razen če ta direktiva ne določa drugače, da za vse družbe, ki sodelujejo pri čezmejni združitvi in vse sodelujoče tretje strani, še naprej veljajo predpisi in formalnosti nacionalne zakonodaje, ki bi se uporabljala v primeru nacionalne združitve. Predpisi in formalnosti nacionalne zakonodaje, na katere se sklicuje ta direktiva, ne smejo uvajati omejitev svobode ustanavljanja ali prostega pretoka kapitala, razen kadar so takšne omejitve upravičene v skladu s sodno prakso Sodišča in zlasti z zahtevami splošnega interesa ter so potrebne za doseganje in sorazmerne z izpolnjevanjem navedenih zahtev.

(4) Skupen predlog pogojev čezmejne združitve je treba pripraviti tako, da določa enake pogoje za vse zadevne družbe iz različnih držav članic. Zato je treba določiti minimalno vsebino takšnega skupnega predloga pogojev čezmejne združitve, hkrati pa je treba družbam pustiti možnost, da se dogovorijo o drugih pogojih.

(5) Za zaščito interesov članov in tretjih oseb je treba za vsako družbo, ki se združuje, predložiti javnosti skupni predlog pogojev čezmejne združitve in tudi zaključek čezmejne združitve v ustreznem javnem registru.

(6) Z zakonodajo vseh držav članic je treba predvideti, da na nacionalni ravni eden ali več strokovnjakov izdelava poročilo o skupnem predlogu pogojev čezmejne združitve za vsako družbo, ki se združuje. Da bi se omejili stroški za strokovnjake v zvezi s čezmejno združitvijo, je treba omogočiti izdelavo enega skupnega poročila za vse člane, ki sodelujejo pri čezmejni združitvi. Skupščine vsake od teh družb potrdijo skupni predlog pogojev čezmejne združitve.

⁽¹⁾ UL C 117, 30.4.2004, str. 43.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 19. septembra 2005.

- (7) Da bi se olajšale čezmejne združitve, bi bilo treba predvideti, da naj zaključek in zakonitost postopka odločanja v posameznih družbah, ki se združujejo, nadzira nacionalni organ, pristojen za posamezno družbo, medtem ko naj zaključek in zakonitost čezmejne združitve nadzira nacionalni organ, pristojen za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo. Ti nacionalni organi so lahko sodišča, notarji ali kateri koli drugi pristojni organ, ki ga imenuje zadevna država članica. Določiti je treba tudi nacionalni predpis, v skladu s katerim se določi dan začetka veljavnosti čezmejne združitve, in sicer je to predpis, ki velja za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo.
- (8) Da bi se zavarovali interesi članov in tretjih oseb, je treba določiti pravne učinke čezmejne združitve, pri čemer je treba razlikovati, ali je družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, družba prevzemnica ali nova družba. Zaradi pravne varnosti je treba določiti, da čezmejne združitve po njenem začetku veljavnosti ni več mogoče razglasiti za nično.
- (9) Ta direktiva ne posega v uporabo zakonodaje o nadzoru koncentracij podjetij, tako na ravni Skupnosti na podlagi Uredbe (ES) št. 139/2004 ⁽¹⁾ kakor tudi na ravni držav članic.
- (10) Ta direktiva ne vpliva na zakonodajo Skupnosti o posrednikih za posojila in o drugih finančnih ustanovah ter v skladu s to zakonodajo Skupnosti sprejete ali uvedene nacionalne predpise.
- (11) Ta direktiva ne posega v zakonodajo držav članic, s katero se zahtevajo informacije o predlaganem kraju glavne uprave ali opravljanja glavne dejavnosti družbe, nastale s čezmejno združitvijo.
- (12) Za pravice delavcev, razen pravic do soodločanja, še naprej veljajo nacionalni predpisi iz Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o kolektivnih odpustih ⁽²⁾, Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o ohranjanju pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov ⁽³⁾, Direktive 2002/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti ⁽⁴⁾ in Direktive Sveta 94/45/ES z dne 22. septembra 1994 o ustanovitvi Evropskega sveta delavcev ali uvedbi postopka obveščanja in posvetovanja z delavci v družbah ali povezanih družbah na območju Skupnosti ⁽⁵⁾.
- (13) Če imajo delavci pravico do soodločanja v eni od družb, ki se združuje v okoliščinah iz te direktive, in če nacionalna zakonodaja države članice, v kateri ima družba, nastala z čezmejno združitvijo, registriran sedež, ne določa enake ravni soodločanja, kakor je zagotovljeno v drugih družbah, ki se združujejo, vključno z odbori nadzornega organa, ki imajo pooblastila za odločanje, ali če ta zakonodaja ne predvideva enakih upravičenj izvrševanja pravic delavcev družb, nastalih s čezmejno združitvijo, je treba urediti soodločanje delavcev v družbi, nastali s čezmejno združitvijo, in delavce vključiti v opredelitev teh pravic. Pri tem je treba uporabiti načela in postopke, predvidene v Uredbi Sveta (ES) št. 2157/2001 z dne 8. oktobra 2001 o Statutu evropske družbe (SE) ⁽⁶⁾ in v Direktivi Sveta 2001/86/ES z dne 8. oktobra 2001 o dopolnitvi Statuta evropske družbe glede udeležbe delavcev ⁽⁷⁾, sicer z nekaterimi potrebnimi spremembami, ker bo za nastalo družbo veljala nacionalna zakonodaja države članice, v kateri ima registriran sedež. Države članice lahko v skladu s členom 3(2)(b) Direktive 2001/86/ES zagotovijo hiter začetek pogajanj v skladu s členom 16 iz te direktive, da se z združitvami ne bi po nepotrebnem zavlačevalo.
- (14) Pri ugotavljanju ravni soodločanja delavcev v zadevnih družbah, ki se združujejo, je treba ob upoštevanju soodločanja delavcev upoštevati tudi delež tistih članov

⁽²⁾ UL L 225, 12.8.1998, str. 16.

⁽³⁾ UL L 82, 22.3.2001, str. 16.

⁽⁴⁾ UL L 80, 23.3.2002, str. 29.

⁽⁵⁾ UL L 254, 30.9.1994, str. 64. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/74/ES (UL L 10, 16.1.1998, str. 22).

⁽⁶⁾ UL L 294, 10.11.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 885/2004 (UL L 168, 1.5.2004, str. 1).

⁽⁷⁾ UL L 294, 10.11.2001, str. 22.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

upravljaljske skupine, ki zastopajo delavce v upravni skupini, pristojni za profitne enote družb.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te direktive:

- (15) Ker cilja predlaganega ukrepa, torej določitve skupnih pravil, ki se uporabljajo na nadnacionalni ravni, države članice ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni ravni in ga je zaradi obsega ali učinka predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseg tega cilja.
- (16) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ naj si države članice prizadevajo, da za svoje potrebe in za potrebe Skupnosti pripravijo in objavijo tabele, ki bodo kar najbolj prikazale primerjavo med to direktivo in ukrepi za njen prenos –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za združitve kapitalskih družb, ustanovljenih v skladu z zakonodajo države članice in z registriranim sedežem, glavno upravo ali ki opravljajo glavno dejavnost v Skupnosti, pod pogojem, da najmanj dve družbi ureja zakonodaja različnih držav članic (v nadaljevanju „čezmejna združitve“).

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

- (1) „kapitalska družba“, v nadaljevanju „družba“, pomeni:
- (a) družbo, kakor je opredeljena v členu 1 Direktive 68/151/EGS ⁽²⁾; ali
- (b) družbo s kapitalom družbe, ki je pravna oseba in ima ločeno premoženje, s katerim odgovarja za svoje obveznosti in ki mora zaradi nacionalne zakonodaje, ki velja za to družbo, upoštevati zaščitne ukrepe v smislu Direktive 68/151/EGS za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb.
- (2) „združitev“ pomeni postopek, pri katerem:
- (a) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti na drugo obstoječo družbo – „prevzemna družba“ – v zameno za to, da se njihovim članom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te druge družbe in kadar pride v poštev, za gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti ali, če nominalne vrednosti ni, računske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev; ali
- (b) dve ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti na družbo, ki jo same ustanovijo – „nova družba“ – v zameno za to, da se njihovim članom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te nove družbe in, če je to ustrezno, za gotovinsko plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti ali, če nominalne vrednosti ni, računske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev; ali
- (c) družba v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na družbo, ki ima vse vrednostne papirje ali deleže, ki predstavljajo njen kapital.

⁽²⁾ Prva direktiva Sveta 68/151/EGS z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 65, 14.3.1968, str. 8). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

Člen 3

Nadaljnje določbe v zvezi s področjem uporabe

1. Ne glede na člen 2(2) se ta direktiva uporablja tudi za čezmejne združitve, kadar lahko v skladu z zakonodajo vsaj ene zadevne države članice gotovinsko plačilo iz točk (a) in (b) člena 2(2) presega 10 % nominalne vrednosti ali, če nominalne vrednosti ni, računске vrednosti vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družbe, ki je nastala s čezmejno združitvijo.

2. Države članice se lahko odločijo, da te direktive ne uporabljajo za čezmejne združitve, pri katerih sodeluje zadruga, tudi kadar bi zadruga bila zajeta z opredelitvijo pojma „kapitalska družba“ kakor je določena v členu 2(1).

3. Ta direktiva se ne uporablja za čezmejne združitve, pri katerih je udeležena družba s ciljem kolektivnih naložb s strani javnosti zagotovljenega kapitala, ki deluje v skladu z načelom razpršitve tveganj in katere deleži se na zahtevo imetnikov odkupijo ali ponovno kupijo, neposredno ali posredno, iz premoženja te družbe. Ukrepi, s katerimi ta družba zagotovi, da se vrednost njenih deležev po borznem tečaju bistveno ne razlikuje od njihove neto vrednosti, se štejejo enakovredne takemu odkupu ali ponovnemu nakupu.

Člen 4

Pogoji za čezmejne združitve

1. Razen če ta direktiva ne določa drugače,

- (a) so čezmejne združitve možne le v primeru takšnih pravnih oblik družb, ki se lahko združujejo v skladu z nacionalnim pravom zadevnih držav članic; in
- (b) družba, ki je udeležena v čezmejni združitvi, upošteva predpise in formalnosti nacionalne zakonodaje, ki velja za to družbo. Če je v skladu z zakonodajo države članice dovoljeno, da njeni nacionalni organi ugovarjajo nacionalni združitvi zaradi razlogov javnega interesa, se ta zakonodaja uporablja tudi v primeru, ko vsaj za eno od družb, ki se združujejo, velja zakonodaja te države članice. Ta določba se ne uporablja, v kolikor se uporablja člen 21 Uredbe (ES) št. 139/2004.

2. Predpisi in formalnosti iz odstavka 1(b) zlasti vključujejo določbe o postopku odločanja v zvezi z združitvijo in, ob upoštevanju čezmejne narave združitve, o zaščiti upnikov družb, ki se združujejo, imetnikov obveznic ter imetnikov vrednostnih papirjev ali deležev, kakor tudi delavcev glede pravic, razen tistih, za katere se uporablja člen 16. Država članica lahko v zvezi z družbami, ki so udeležene v čezmejni

združitvi in za katere velja zakonodaja te države članice, sprejme predpise, s katerimi se zagotovi ustrezna zaščita manjšinskih članov, ki so nasprotovali čezmejni združitvi.

Člen 5

Skupen predlog pogojev čezmejne združitve

Poslovodni ali upravni organ vsake družbe, ki se združuje, izdela skupen predlog pogojev čezmejne združitve. V tem skupnem predlogu pogojev čezmejne združitve so vključeni vsaj naslednji podatki:

- (a) pravna oblika, firma in registriran sedež družb, ki se združujejo, ter enaki podatki, predlagani za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo;
- (b) razmerje, ki se uporablja za zamenjavo vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družbe, ter znesek vsakega gotovinskega plačila;
- (c) pogoje dodelitve vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo;
- (d) verjetne vplive čezmejne združitve na zaposlovanje;
- (e) dan, od katerega so imetniki vrednostnih papirjev ali deležev, ki predstavljajo kapital družbe, upravičeni do udeležbe na dobičku, in katere koli posebne pogoje, ki vplivajo na to upravičenje;
- (f) dan, s katerim se transakcije družb, ki se združujejo, za namene računovodstva obravnavajo kot transakcije družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo;
- (g) pravice, ki jih družba, ki je nastala s čezmejno združitvijo, dodeli članom, ki imajo posebne pravice, ali imetnikom vrednostnih papirjev, razen deležev, ki predstavljajo kapital družbe, ali predlagane ukrepe v zvezi z njimi;
- (h) katero koli posebno ugodnost, ki jo imajo strokovnjaki, zadolženi za pregled predloga pogojev čezmejne združitve, ali člani upravnih, poslovodnih, nadzornih ali kontrolnih organov družb, ki se združujejo;
- (i) ustanovitveni akt družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo;
- (j) kadar je to primerno, podatke o postopkih, s katerimi so v skladu s členom 16 določene podrobnosti o udeležbi delavcev pri opredelitvi njihovih pravic do soodločanja v družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo;

- (k) podatke o vrednotenju sredstev in obveznosti, ki se prenesejo na družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo;
- (l) datumi računovodskih izkazov družb, ki se združujejo, s katerimi so se določili pogoji čezmejne združitve.

Kadar poslovodni ali upravni organ katere koli od družb, ki se združuje, pravočasno prejme mnenje predstavnikov svojih zaposlenih, kakor je to predvideno z nacionalno zakonodajo, se to mnenje doda poročilu.

Člen 8

Člen 6

Objava

1. Skupni predlog pogojev čezmejne združitve se objavi na način, določen z nacionalno zakonodajo posamezne države članice, v skladu s členom 3 Direktive 68/151/EGS za vsako družbo, ki se združuje, vsaj en mesec pred zasedanjem skupščine, na kateri se o njem odloča.

2. Za vsako družbo, ki se združuje in ob upoštevanju dodatnih zahtev države članice, katere zakonodaja velja za zadevno družbo, se v nacionalnem uradnem listu države članice objavijo naslednji podatki:

- (a) pravna oblika, firma in registriran sedež vsake družbe, ki se združuje;
- (b) register, pri katerem je vložena dokumentacija iz člena 3 (2) Direktive 68/151/EGS, za vsako družbo, ki se združuje, in številka vpisa v register;
- (c) za vsako družbo, ki se združuje, navedba ureditve v zvezi z izvrševanjem pravic upnikov in vseh manjšinskih članov v družbah, ki se združujejo, ter naslov, na katerem so brezplačno na voljo popolni podatki o teh ureditvah.

Člen 7

Poročilo poslovodnega ali upravnega organa

Poslovodni ali upravni organ vsake od družb, ki se združujejo, pripravi poročilo za člane, s katerim jim pojasni in utemelji pravne in gospodarske vidike čezmejne združitve ter razloži posledice čezmejne združitve za člane, upnike in zaposlene.

Poročilo je dostopno članom in predstavnikom zaposlenih ali, če predstavnikov ni, samim zaposlenim, vsaj en mesec pred zasedanjem skupščine iz člena 9.

Poročilo neodvisnega strokovnjaka

1. Neodvisni strokovnjak sestavi za vsako družbo, ki se združuje, poročilo za člane, ki ga predloži vsaj en mesec pred zasedanjem skupščine iz člena 9. Takšni strokovnjaki so lahko glede na zakonodajo vsake države članice fizične ali pravne osebe.

2. Namesto strokovnjakov, ki delujejo v imenu vsake od družb, ki se združujejo, lahko skupni predlog pogojev čezmejne združitve pregleda in skupno pisno poročilo za vse člane izdela eden ali več neodvisnih strokovnjakov, ki jih na skupno zahtevo teh družb imenuje ali odobri sodni ali upravni organ države članice ene od družb, ki se združujejo, ali družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo.

3. Poročilo strokovnjaka vključuje vsaj podatke iz člena 10 (2) Direktive Sveta 78/855/EGS z dne 9. oktobra 1978 o združitvi delniških družb ⁽¹⁾. Strokovnjaki so upravičeni, da od vsake družbe, ki se združuje, zahtevajo vse informacije, za katere menijo, da so potrebne za izpolnitev njihovih nalog.

4. Če se tako dogovorijo člani vsake od družb, ki so udeležene v čezmejni združitvi, nista potrebna niti pregled skupnega predloga pogojev čezmejne združitve s strani neodvisnega strokovnjaka niti izdelava strokovnega poročila.

Člen 9

Odobritev skupščine

1. Ob seznanitvi s poročili iz členov 7 in 8 skupščine vseh družb, ki se združujejo, odločijo o odobritvi skupnega predloga pogojev čezmejne združitve.

⁽¹⁾ UL L 295, 20.10.1978, str. 36. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

2. Skupščine vseh družb, ki se združujejo, lahko zadržijo pravico do pogojevanja izvedbe čezmejne združitve z izrecno potrditvijo ureditve soodločanja delavcev v družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo.

3. Za združitev ni potrebno, da se z zakonodajo države članice zahteva odobritev skupščine prevzemne družbe, če so izpolnjeni pogoji iz člena 8 Direktive 78/855/EGS.

Člen 10

Potrdilo pred združitvijo

1. Vsaka država članica imenuje sodišče, notarja ali drug pristojen organ za nadzor zakonitosti čezmejne združitve glede tistega dela postopka v zvezi z vsako družbo, ki se združuje, za katero velja nacionalna zakonodaja te države članice.

2. V vsaki zadevni državi članici organ iz odstavka 1 kar najhitreje izda vsaki družbi, ki se združuje in za katero velja nacionalna zakonodaja te države, potrdilo o pravilnem zaključku dejanj in formalnosti pred združitvijo.

3. Če je z zakonodajo države članice, ki velja za eno od družb, ki se združujejo, predviden postopek za nadzor in spremembo razmerja, ki se uporablja za zamenjavo vrednostnih papirjev ali deležev, ali postopek pobota za manjšinske delničarje, ki ne preprečuje vpisa čezmejne združitve v register, se ta postopek uporablja le, če druge družbe, ki se združujejo in so iz držav članic, ki ne predvidevajo takšnega postopka, pri odobritvi predloga pogojev čezmejne združitve v skladu s členom 9(1) izrecno sprejmejo možnost, da člani te družbe, ki se združuje, sprožijo takšen postopek pred sodiščem, pristojnim za to družbo. V tem primeru lahko organ iz odstavka 1 izda potrdilo iz odstavka 2, tudi če se je takšen postopek že začel. Vendar mora biti v potrdilu navedeno, da je postopek v teku. Odločitev v postopku je za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo, in za vse njene člane zavezujoča.

Člen 11

Pregled zakonitosti čezmejne združitve

1. Vsaka država članica imenuje sodišče, notarja ali drug organ pristojen za nadzor zakonitosti čezmejne združitve glede dela postopka, ki se nanaša na zaključek čezmejne združitve in, kadar je to ustrezno, ustanovitev nove družbe, ki

je nastala s čezmejno združitvijo, kadar za družbo, ki je bila ustanovljena s čezmejno združitvijo, velja nacionalna zakonodaja te države članice. Zadevni organ zlasti zagotovi, da so družbe, ki se združujejo, odobrile skupni predlog pogojev čezmejne združitve pod enakimi pogoji in, kadar je to potrebno, da je bila ureditev soodločanja delavcev določena v skladu s členom 16.

2. V ta namen vse družbe, ki se združujejo, organu iz odstavka 1 predložijo potrdilo iz člena 10(2) v roku šestih mesecev po njegovi izdaji skupaj s skupnim predlogom čezmejne združitve, ki ga v skladu s členom 9 odobri skupščina.

Člen 12

Začetek veljavnosti čezmejne združitve

Dan začetka veljavnosti čezmejne združitve se določi z zakonodajo države članice, ki je pristojna za družbo, nastalo s čezmejno združitvijo. Ta dan mora biti po opravljenem nadzoru iz člena 11.

Člen 13

Registracija

Zakonodaja vsake države članice, v katere pristojnost sodijo družbe, ki se združujejo, ob upoštevanju ozemlja te države določi, v kakšni obliki se objavi zaključek čezmejne združitve v skladu s členom 3 Direktive 68/151/EGS v javnem registru, pri katerem morajo vse družbe, ki so udeležene v čezmejni združitvi, shraniti svoje dokumente.

Register, v katerega se vpiše družba, nastala s čezmejno združitvijo, nemudoma uradno obvesti register, pri katerem je morala vsaka družba, udeležena v čezmejni združitvi, vložiti svoje dokumente, da je začela veljati čezmejna združitev. Izbris prejšnjega vpisa se opravi, če je to potrebno, ne prej kot ob prejemu tega uradnega obvestila.

Člen 14

Učinki čezmejne združitve

1. Po dnevu iz člena 12 ima čezmejna združitev iz točk (a) in (c) in člena 2(2) naslednje učinke:

(a) vsa sredstva in obveznosti prevzetih družb se prenesejo na prevzemno družbo;

- (b) člani prevzete družbe postanejo člani prevzemne družbe; — se za prevzeto družbo ali prevzete družbe ne uporablja člen 9(1).
- (c) prevzeta družba preneha obstajati.

2. Po dnev iz člena 12 ima čezmejna združitev iz točke (b) člena 2(2) naslednje učinke:

- (a) vsa sredstva in obveznosti družb, ki se združujejo, se prenesejo na novo družbo;
- (b) člani družb, ki se združujejo, postanejo člani nove družbe;
- (c) družbe, ki so se združile, prenehajo obstajati.

3. Kadar je z zakonodajo države članice v primeru čezmejnih združitvev družb, za katere velja ta direktiva, določena zahteva za izpolnitev posebnih formalnosti preden začne prenos sredstev, pravic in obveznosti družb, ki se združujejo, pravno učinkovati nasproti tretjim, mora družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, izpolniti te formalnosti.

4. Pravice in obveznosti družb, ki se združujejo, ki izhajajo iz pogodb o delu ali delovnih razmerij in obstajajo na dan začetka veljavnosti čezmejne združitve, se zaradi veljavnosti te čezmejne združitve prenesejo na družbo, nastalo s čezmejno združitvijo, na dan, ko začne veljati čezmejna združitev.

5. Deleži prevzemne družbe se ne zamenjajo za deleže prevzete družbe, ki jih ima:

- (a) prevzemna družba sama ali oseba, ki nastopa v svojem imenu in za račun prevzemne družbe; ali
- (b) prevzeta družba sama ali oseba, ki nastopa v svojem imenu in za račun prevzete družbe.

Člen 15

Poenostavljeni postopki

1. Kadar se čezmejna združitev izvede s pripojitvijo družbe, ki ima vse deleže in druge vrednostne papirje z glasovalnimi pravicami na skupščini prevzete družbe ali prevzetih družb:

- se ne uporabljajo členi 5(b), (c) in (e), 8 in 14(1)(b);

2. Kadar čezmejno združitev s pripojitvijo izvede družba, ki ima vsaj 90 % ali več, vendar ne vseh deležev ali drugih vrednostnih papirjev z glasovalno pravico na skupščini prevzete družbe ali prevzetih družb, je treba poročila enega ali več neodvisnih strokovnjakov ter dokumente, ki so potrebni za nadzor, zagotoviti le v kolikor to zahteva nacionalna zakonodaja, ki velja za prevzemno družbo ali prevzeto družbo.

Člen 16

Soodločanje delavcev

1. Brez poseganja v odstavek 2 veljajo za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo, pravila soodločanja delavcev, če takšna pravila obstajajo, v tisti državi članici, kjer ima družba registriran sedež.

2. Vendar se veljavna pravila soodločanja delavcev, če takšna pravila obstajajo, v tisti državi članici, kjer ima družba, ki je nastala z čezmejno združitvijo, svoj registriran sedež, ne uporabljajo, kadar ima vsaj ena od družb, ki se združujejo, v šestih mesecih pred objavo predloga pogojev čezmejne združitve iz člena 6 povprečno več kot 500 zaposlenih ter deluje s sistemom soodločanja delavcev v smislu člena 2 (k) Direktive 2001/86/ES ali kadar nacionalna zakonodaja, ki se uporablja za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo, ne predvideva:

- (a) vsaj enake ravni soodločanja delavcev, kot je uveljavljena v zadevnih družbah, ki se združujejo, ki se meri kot sorazmerni delež predstavnikov zaposlenih med člani upravnega ali nadzornega organa ali njunih odborih ali v skupini za upravljanje, odgovorni za profitne enote družbe; ali
- (b) enake možnosti izvrševanja pravic soodločanja, kot jo uživajo delavci zaposleni v državi članici registriranega sedeža družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo, tudi za delavce v obratih družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo, ki so v drugih državah članicah.

3. V primerih iz odstavka 2 soodločanje delavcev v družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo, in njihovo udeležbo pri opredelitvi takšnih pravic smiselno in ob upoštevanju odstavkov 4 do 7 spodaj urejajo države članice v skladu z načeli in postopki, določenimi v členu 12(2), (3) in (4) Uredbe (ES) št. 2157/2001 in z naslednjimi določbami Direktive 2001/86/ES:

- (a) člen 3(1), (2) in (3), (4), prvi pododstavek, prva alineja in drugi pododstavek in (5) ter (7);
- (b) člen 4(1), (2), točke (a), (g) in (h), ter (3);
- (c) člen 5;
- (d) člen 6;
- (e) člen 7(1), (2), prvi pododstavek, točka (b), in drugi pododstavek, ter (3). Vendar se za namene te direktive odstotni delež iz prvega pododstavka, točka (b), člena 7 (2) Direktive 2001/86/ES, potreben za uporabo standardnih pravil, določenih v delu 3 Priloge k omenjeni Direktivi, zviša s 25 % na 33 1/3 %;
- (f) členi 8, 10 in 12;
- (g) člen 13(4);
- (h) del 3 Priloge, točka (b).

4. Pri določanju načel in postopkov iz odstavka 3 države članice:

- (a) dodelijo ustreznim organom družb, ki se združujejo, pravico, da brez predhodnih pogajanj izberejo, da zanje neposredno veljajo standardna pravila soodločanja iz odstavka 3(h), kot določa zakonodaja države članice, v kateri bo imela družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, svoj registriran sedež, in da spoštujejo ta pravila od dneva vpisa v register;

- (b) dodelijo posebnemu pogajalskemu organu pravico, da z dvotretjinsko večino svojih članov, ki predstavljajo najmanj dve tretjini delavcev, vključno z glasovi članov, ki predstavljajo delavce v najmanj dveh različnih državah članicah, odloči, da ne bo začel pogajanj ali da bo prekinil že začeta pogajanja in se bo skliceval na veljavna pravila soodločanja v državi članici, kjer bo imela družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, svoj registriran sedež;

- (c) lahko v primeru, ko se po predhodnih pogajanjih uporabijo standardna pravila soodločanja, in ne glede na ta pravila določijo, da omejijo delež predstavnikov delavcev v upravnem organu družbe, ki nastane s čezmejno združitvijo. Če pa v eni od družb, ki se združujejo, predstavniki delavcev predstavljajo vsaj tretjino upravnega ali nadzornega organa, omejitev ne more biti takšna, da je delež predstavnikov delavcev v upravnem organu nižji od ene tretjine.

5. Razširitev pravice do soodločanja na delavce v družbi, ki nastane s čezmejno združitvijo, ki so zaposleni v drugih državah članicah, v skladu odstavkom 2(b) državam članicam, ki se za to odločijo, ne nalaga nikakršnih obveznosti upoštevanja teh zaposlenih pri izračunavanju minimalnega števila delavcev, potrebnega za uveljavljanje pravice do soodločanja v skladu z nacionalno zakonodajo.

6. Kadar vsaj ena od družb, ki se združujejo, deluje po sistemu soodločanja delavcev in če bo za družbo, ki nastane s čezmejno združitvijo, veljal takšen sistem v skladu s pravili iz odstavka 2, je ta družba dolžna prevzeti takšno pravno obliko, ki omogoča izvrševanje pravic do soodločanja.

7. Kadar družba, ki nastane s čezmejno združitvijo, deluje po sistemu soodločanja delavcev, je ta družba dolžna sprejeti ukrepe za zagotovitev, da so pravice do udeležbe delavcev v primeru naknadnih nacionalnih združitvev v roku treh let po začetku veljavnosti čezmejne združitve zaščitene s smiselno uporabo pravila iz tega člena.

Člen 17

Veljavnost

Čezmejna združitve, ki je začela veljati v skladu s členom 12, ne more biti razglašena za nično.

Člen 18

Pregled

Pet let od dne iz prvega odstavka člena 19 Komisija ponovno pregleda to direktivo na podlagi izkušenj, pridobljenih pri njeni uporabi, in, če je to potrebno, predlaga njene spremembe.

Člen 19

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 15 decembra 2007.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 26. oktobra 2005

Za Evropski parlament
Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet
Predsednik

D. ALEXANDER

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/64/ES**z dne 26. oktobra 2005****o homologaciji motornih vozil glede na njihovo ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave ter o spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(3) Ta direktiva predstavlja posebno direktivo v okviru sistema homologacije celotnega vozila na ravni Skupnosti, ki jo določa Direktiva Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾.

(4) Sistem homologacije celotnega vozila je trenutno obvezen za vozila kategorije M₁ in bo v bližnji prihodnosti razširjen na vozila vseh kategorij. Zato bi bilo treba v sistem homologacije celotnega vozila vključiti določbe v zvezi s ponovno uporabnostjo, možnostjo recikliranja in predelave vozil.

(5) V skladu s tem je treba sprejeti določbe, v katerih se bo upoštevalo, da sistem homologacije celotnega vozila še ne krije vozil kategorije N₁.

(1) V skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/53/ES z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih ⁽³⁾ bi bilo treba sprejeti ustrezne določbe, ki omogočajo prodajo homologiranih vozil kategorij M₁ in N₁, le v primeru, ko se lahko ponovno uporabi in/ali reciklira najmanj 85 % njihove mase ter ponovno uporabi in/ali predela najmanj 95 % njihove mase.

(6) Proizvajalec bi moral nuditi homologacijskemu organu vse pomembne tehnične informacije o sestavnih materialih in njihovih masah, da bi jim omogočil preverjanje izračunov proizvajalca v skladu s standardom ISO 22628: 2002.

(2) Ponovna uporabnost sestavnih delov, možnost recikliranja in predelave materialov predstavlja pomemben del strategije Skupnosti za ravnanje z odpadki. Zato bi bilo treba od proizvajalcev vozil in njihovih dobaviteljev zahtevati, da v začetni fazi razvijanja novih vozil vključijo te vidike za lažje ravnanje z vozili ob koncu njihove življenjske dobe.

(7) Izračuni proizvajalca se lahko ustrezno potrdijo v trenutku homologacije vozila le, če je proizvajalec uvedel zadovoljive ukrepe in postopke za upravljanje vseh informacij, ki jih prejema od svojih dobaviteljev. Pred izdajo katere koli homologacije bi moral pristojni organ predhodno oceniti te ureditve in postopke ter izdati potrdilo o njihovi pravilnosti.

⁽¹⁾ UL C 74, 23.3.2005, str. 15.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. oktobra 2005.

⁽³⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Sveta 2005/673/ES (UL L 254, 30.9.2005, str. 69).

⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/49/ES (UL L 194, 26.7.2005, str. 12).

- (8) Pomembnost in ustreznost različnih spremenljivk v izračunih stopenj možnosti recikliranja in predelave vozil se oceni v skladu s postopki za ravnanje z izrabljenimi vozili. Proizvajalec bi moral zato priporočiti strategijo za ravnanje z izrabljenimi vozili in jo natančno opisati pristojnemu organu. Ta strategija bi morala temeljiti na preizkušeni tehnologiji, ki so v razvoju ali na razpolago v trenutku, ko se vloži zahteva za homologacijo vozila.
- (9) Vozila za posebne namene so namenjena posebnim funkcijam in zahtevajo posebno prilagoditev nadgradnje, ki ni popolnoma pod nadzorom proizvajalca. Zato ni mogoče pravilno izračunati stopenj možnosti recikliranja in predelave vozil. Ta vozila bi torej morala biti izključena iz zahtev, ki se nanašajo na izračun.
- (10) Nedodelana vozila so pomemben del vozil N_1 . Proizvajalec osnovnega vozila ne more izračunati stopenj možnosti recikliranja in predelave za dodelana vozila, ker na stopnji načrtovanja osnovnih vozil nima na razpolago podatkov o nadaljnjih stopnjah izdelave. Zato je torej primerno, da zahteve iz te direktive izpolnjujejo samo osnovna vozila.
- (11) Tržni deleži vozil, proizvedenih v majhnih serijah, so zelo omejeni, tako da bi bila korist za okolje, če bi morala izpolnjevati zahteve iz te direktive, zanemarljiva. Zato je primerno, da se jih izključi iz nekaterih določb te direktive.
- (12) V skladu z Direktivo 2000/53/ES bi bilo treba zaradi varnosti na cesti in varstva okolja sprejeti ustrezne ukrepe, da bi preprečili ponovno uporabo nekaterih sestavnih delov, ki so bili izgrajeni iz izrabljenih vozil. Ti ukrepi bi morali biti omejeni na ponovno uporabo delov pri izdelavi novih vozil.
- (13) V skladu s to direktivo bodo proizvajalci morali zagotoviti nove podatke v zvezi s homologacijo; iz tega razloga bi se morale te posebnosti odražati v Direktivi 70/156/EGS, ki določa izčrpen seznam podatkov, potrebnih za homologacijo. Zato bi bilo treba v skladu s tem spremeniti navedeno direktivo.
- (14) V skladu z regulatornim postopkom iz člena 13(3) Direktive 70/156/EGS je treba sprejeti ukrepe, potrebne za prilagoditev te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku.
- (15) Ker cilja te direktive, in sicer čim bolj zmanjšati učinek izrabljenih vozil na okolje tako, da se jih od začetka načrtuje z namenom olajšati možnost ponovne uporabe, recikliranja in predelave, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseganje navedenega cilja.
- (16) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Direktiva določa upravne in tehnične določbe za homologacijo vozil iz člena 2, da bi se zagotovila možnost ponovne uporabe, recikliranja in predelave njihovih sestavnih delov in materialov najmanj v odstotkih, določenih v Prilogi I.

Določa posebne določbe s katerimi se zagotovi, da ponovna uporaba sestavnih delov ne ogroža varnosti ali okolja.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za vozila kategorij M_1 in N_1 , kakor so opredeljena v delu A Priloge II k Direktivi 70/156/EGS, ter za nove ali ponovno uporabljene sestavne dele takšnih vozil.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Člen 3

Izjeme

Brez poseganja v uporabo določb člena 7, se ta direktiva ne uporablja za:

- (a) vozila za posebni namen, kakor so opredeljena v točki 5 dela A Priloge II k Direktivi 70/156/EGS;
- (b) vozila kategorije N₁, izdelana v več stopnjah, če je osnovno vozilo skladno s to direktivo;
- (c) vozila, proizvedena v majhnih serijah, navedena v členu 8 (2)(a) Direktive 70/156/EGS.

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tej direktivi imajo uporabljeni izrazi naslednji pomen:

- 1. „vozilo“ pomeni motorno vozilo;
- 2. „sestavni del“ pomeni kateri koli del ali sklop delov, ki je vključen v vozilo v trenutku njegove izdelave; označuje tudi sestavne dele in samostojne tehnične enote, opredeljene v členu 2 Direktive 70/156/EGS;
- 3. „tip vozila“ pomeni tip vozila, opredeljen v točkah 1 in 3 dela B Priloge II k Direktivi 70/156/EGS;
- 4. „izrabljeno vozilo“ pomeni vozilo, opredeljeno v točki 2 člena 2 Direktive 2000/53/ES;
- 5. „referenčno vozilo“ pomeni različico tipa vozila, ki ga homologacijski organ v posvetovanju s proizvajalcem in v skladu z merili, določenimi v Prilogi I, opredeli kot najbolj problematičnega z vidika ponovne uporabnosti, možnosti recikliranja in predelave;
- 6. „vozilo, izdelano v več stopnjah“ pomeni vozilo, proizvedeno z večstopenjskim postopkom izdelave;
- 7. „osnovno vozilo“ pomeni vozilo, opredeljeno v četrti alineji člena 2 Direktive 70/156/EGS, ki je uporabljeno v začetni stopnji večstopenjske izdelave;
- 8. „večstopenjska izdelava“ pomeni postopek, s katerim se proizvede vozilo v več stopnjah z dodajanjem sestavnih delov osnovnemu vozilu ali s spreminjanjem teh sestavnih delov;
- 9. „ponovna uporaba“ pomeni ponovno uporabo, opredeljeno v točki 6 člena 2 Direktive 2000/53/ES;
- 10. „recikliranje“ pomeni recikliranje, opredeljeno v prvem stavku točke 7 člena 2 Direktive 2000/53/ES;
- 11. „energetska predelava“ pomeni energetsko predelavo, opredeljeno v drugem stavku točke 7 člena 2 Direktive 2000/53/ES;
- 12. „predelava“ pomeni predelavo, opredeljeno v točki 8 člena 2 Direktive 2000/53/ES;
- 13. „ponovna uporabnost“ pomeni možnost ponovne uporabe sestavnih delov, izgrajenih iz izrabljenih vozil;
- 14. „možnost recikliranja“ pomeni možnost recikliranja sestavnih delov ali materialov, izgrajenih iz izrabljenih vozil;
- 15. „možnost predelave“ pomeni možnost predelave sestavnih delov ali materialov, izgrajenih iz izrabljenih vozil;
- 16. „stopnja možnosti recikliranja vozila (R_{cyc})“ pomeni odstotek mase novega vozila, ki ga je mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati;
- 17. „stopnja možnosti predelave vozila (R_{cov})“ pomeni odstotek mase novega vozila, ki ga je mogoče ponovno uporabiti in predelati;
- 18. „strategija“ pomeni načrt širokega obsega, ki vsebuje usklajene ukrepe in tehnične rešitve v zvezi z uničenjem, razgradnjo ali podobnimi postopki, recikliranjem ter ponovno uporabo materialov, da bi določili predvidene stopnje možnosti recikliranja in predelave že na razvojni stopnji vozila;
- 19. „masa“ pomeni maso vozila v voznem stanju, opredeljeno v točki 2.6 Priloge I k Direktivi 70/156/EGS, vendar brez voznika, čigar masa je ocenjena na 75 kg;

20. „pristojni organ“ pomeni subjekt, na primer tehnično službo ali drug obstoječi organ, ki ga država članica imenuje za opravljanje predhodne ocene proizvajalca in za izdajanje potrdila o skladnosti, v skladu s predpisi te direktive. Pristojni organ je lahko homologacijski organ, če je njegova pristojnost na tem področju je ustrezno dokumentirana.

Člen 5

Določbe glede homologacije

1. Države članice izdajo ES-homologacijo ali nacionalno homologacijo glede ponovne uporabnosti, možnosti recikliranja in predelave vozil, samo za tipe vozil, ki izpolnjujejo zahteve te direktive.

2. Za uporabo odstavka 1 proizvajalec zagotovi homologacijskemu organu natančne tehnične podatke, potrebne za izračun in preverjanja iz Priloge I, v zvezi z naravo materialov, uporabljenih pri izdelavi vozila in njegovih sestavnih delov. V primerih, ko se izkaže, da za te podatke veljajo pravice intelektualne lastnine ali ti podatki predstavljajo posebno tehnologijo proizvajalca oziroma njegovih dobaviteljev, proizvajalec ali njegovi dobavitelji zagotovijo zadostne podatke, ki omogočijo, da se ti izračuni opravijo pravilno.

3. V zvezi s ponovno uporabnostjo, možnostjo recikliranja in predelave države članice zagotovijo, da proizvajalec pri predložitvi vloge za ES-homologacijo v skladu s členom 3(1) Direktive 70/156/EGS uporabi obrazec opisnega lista iz Priloge II k tej direktivi.

4. Homologacijski organ pri izdaji homologacije ES v skladu s členom 4(3) Direktive 70/156/EGS uporabi vzorec certifikata o ES-homologaciji iz Priloge III k tej direktivi.

Člen 6

Predhodna ocena proizvajalca

1. Države članice ne podelijo homologacije, dokler ne preverijo, da je proizvajalec izvedel potrebne ukrepe in postopke v skladu s točko 3 Priloge IV za primerno upravljanje z vidika ponovne uporabljivosti, možnosti recikliranja in predelave, ki jih obravnava ta direktiva. Po izvedbi predhodne ocene se proizvajalcu izda „Potrdilo o skladnosti s Prilogo IV“ (v nadaljnjem besedilu „potrdilo o skladnosti“).

2. Države članice v okviru predhodne ocene proizvajalca zagotovijo, da so materiali, uporabljeni pri proizvodnji tipa vozila, v skladu z določbami člena 4(2)(a) Direktive 2000/53/ES.

Komisija v skladu s postopkom iz člena 9 določi natančna pravila za preverjanje izpolnjevanja te določbe.

3. Za namen odstavka 1 proizvajalec priporoči strategijo, ki zagotavlja razstavljanje, ponovno uporabo sestavnih delov, recikliranje in predelavo materialov. Ta strategija upošteva preizkušene tehnologije, ki so na razpolago ali v razvoju ob času predložitve zahteve za homologacijo vozila.

4. Države članice v skladu s točko 2 Priloge IV imenujejo pristojni organ, ki bo izvajal predhodno oceno proizvajalca in izdal potrdilo o skladnosti.

5. Potrdilo o skladnosti je priložena ustrezna dokumentacija in opis strategije, ki jo priporoča proizvajalec. Pristojni organ uporabi vzorec iz Dodatka k Prilogi IV.

6. Potrdilo o skladnosti je veljavno najmanj dve leti od datuma izdaje, preden se izvedejo nova preverjanja.

7. Proizvajalec obvesti pristojni organ o kateri koli pomembni spremembi, ki bi lahko vplivala na ustreznost potrdila o skladnosti. Pristojni organ po posvetovanju s proizvajalcem odloči, če so potrebna nova preverjanja.

8. Pristojni organ po izteku veljavnosti potrdila o skladnosti izda novo potrdilo o skladnosti ali podaljša njegovo veljavnost za nadaljnji dve leti. Pristojni organ izda novo potrdilo, če so mu bile sporočene bistvene spremembe.

Člen 7

Ponovna uporaba sestavnih delov

Sestavni deli, navedeni v Prilogi V:

- (a) se ne štejejo kot ponovno uporabni za namene izračuna stopenj možnosti recikliranja in predelave;
- (b) se ne uporabljajo ponovno pri izdelavi vozil, za katere velja Direktiva 70/156/EGS.

Člen 8

Spremembe Direktive 70/156/EGS

Direktiva 70/156/EGS se spremeni v skladu s Prilogo VI k tej direktivi.

Člen 9

Spremembe

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 13(3) Direktive 70/156/EGS sprejme spremembe te direktive, potrebne za prilagoditev direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 10

Dnevi začetka veljavnosti homologacije

1. Z začetkom veljavnosti 15 decembra 2006 države članice za tip vozila, ki izpolnjuje zahteve te direktive, ne smejo:

- (a) zavrniti izdaje ES ali nacionalne homologacije;
- (b) prepovedati registracije, prodaje ali začetke uporabe novih vozil.

2. Z začetkom veljavnosti 15 decembra 2008 morajo države članice za tip vozila, ki ne izpolnjuje zahtev te direktive:

- (a) zavrniti izdajo ES-homologacije;
- (b) zavrniti izdajo nacionalne homologacije.

3. Z začetkom veljavnosti 15. julija 2010 morajo države članice, če zahteve te direktive niso upoštevane:

- (a) upoštevati potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila, kot neveljavna za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS;
- (b) zavrniti registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen kadar se uporabi člen 8(2)(b) Direktive 70/156/EGS.

4. Člen 7 se uporablja od 15. decembra 2006.

Člen 11

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 15. decembra 2006. Države članice besedila teh predpisov takoj posredujejo Komisiji.

Predpisi se uporabljajo od 15. decembra 2006.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 26. oktobra 2005.

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

D. ALEXANDER

*PRILOGA***SEZNAM PRILOG**

- Priloga I: Zahteve
Priloga II: Opisni list za ES-homologacijo vozila
Priloga III: Vzorec certifikata o ES-homologaciji
Priloga IV: Predhodna ocena proizvajalca
Dodatek 1: Vzorec potrdila o skladnosti
Priloga V: Sestavni deli, ki niso za ponovno uporabo
Priloga VI: Sprememba Direktive 70/156/EGS
-

PRILOGA I

ZAHTEVE

1. Vozila kategorije M_1 in N_1 morajo biti proizvedena tako, da se:
 - ponovno uporabi in/ali reciklira vsaj 85 % mase vozila ter
 - ponovno uporabi in/ali predela vsaj 95 % mase vozila,v skladu s postopki, navedenimi v tej prilogi.
2. Proizvajalec za namen homologacije predloži pravilno izpolnjen obrazec v skladu s Prilogo A standarda ISO 22628: 2002 s podatki o materialih.

Obrazcu se doda seznam razstavljenih sestavnih delov s podatki o stopnji razstavitve in priporočenem postopku za njihovo obdelavo.
3. Proizvajalec za uporabo točk 1 in 2 homologacijskemu organu dokaže, da referenčna vozila ustrezajo zahtevam. Uporabi se metoda izračunavanja, opisana v Prilogi B standarda ISO 22628: 2002.

Proizvajalec mora biti tudi sposoben dokazati, da zahtevam te direktive ustreza vsaka različica istega tipa vozila.
4. Pri izbiri referenčnega vozila se upoštevajo naslednji kriteriji:
 - tip nadgradnje,
 - razpoložljiva stopnja opreme ⁽¹⁾,
 - razpoložljiva dodatna oprema ⁽¹⁾, ki se doda na odgovornost proizvajalca.
5. Če homologacijski organ in proizvajalec skupaj ne določita najbolj problematične različice tipa vozila glede na ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave, se izbere referenčno vozilo, in sicer:
 - (a) v primeru vozil M_1 za vsak „tip nadgradnje“, kakor je določeno v točki 1 dela C Priloge II k Direktivi 70/156/EGS;
 - (b) v primeru vozil N_1 za vsak „tip nadgradnje“, npr. dostavno vozilo, šasija s kabino, lahki dostavni tovornjak s kasonom itd.

⁽¹⁾ Npr. usnjeno oblazinjenje, vgrajen radijski sistem, klimatska naprava, lita platišča itd.

-
6. Pnevmatike se za namene izračunov štejejo za reciklažni material.
 7. Mase se izrazijo v kg z eno decimalko. Vrednosti se izračunajo v procentih z eno decimalko in zaokrožijo na naslednji način:
 - (a) če je število za decimalno vejico med 0 in 4, se skupna vrednost zaokroži navzdol;
 - (b) če je število za decimalno vejico med 5 in 9, se skupna vrednost zaokroži navzgor.
 8. Homologacijski organ za namen preverjanja izračunov, opisanih v tej prilogi, zagotovi, da je obrazec s podatki iz točke 2 skladen s priporočeno strategijo, priloženo potrdilu o skladnosti iz člena 6(1) te direktive.
 9. Proizvajalec za namen preverjanja materialov in mase sestavnih delov po presoji homologacijskega organa zagotovi vozilo in sestavne dele.
-

PRILOGA II

OPISNI LIST ZA ES-HOMOLOGACIJO VOZIL

v skladu s Prilogo I k Direktivi Sveta 70/156/EGS ⁽¹⁾ v zvezi z ES-homologacijo glede na ponovno uporabnost ter možnost recikliranja in predelave vozila

Naslednji podatki se po potrebi posredujejo v treh izvodih skupaj s seznamom priloženih dokumentov. Vse risbe morajo biti dovolj podrobne in v ustreznem merilu v formatu A4 ali zložene na ta format. Tudi morebitne fotografije morajo biti dovolj podrobne.

- 0. SPLOŠNO
 - 0.1 Znamka (trgovska oznaka proizvajalca):.....
 - 0.2 Tip:.....
 - 0.2.0.1 Šasija:.....
 - 0.2.1 Trgovsko ime (če je na voljo):.....
 - 0.3 Podatki za identifikacijo tipa vozila, če je oznaka na vozilu ^(b):.....
 - 0.3.1 Mesto te oznake:
 - 0.4 Kategorija vozila ^(c):
 - 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
 - 0.8 Naslov(-i) proizvodne tovarne (tovarn):.....
- 1. SPLOŠNI KONSTRUKCIJSKI PODATKI O VOZILU
 - 1.1 Fotografije in/ali risbe vzorčnega vozila:.....
 - 1.2 Merska skica celotnega vozila:.....
 - 1.3 Število osi in koles:.....
 - 1.3.1 Število in lega osi z dvojnimi kolesi:

⁽¹⁾ Številke točk in opomb v tem opisnem listu ustrezajo tistim iz Priloge I k Direktivi 70/156/EGS. Točke, ki za namene te direktive niso pomembne, niso navedene.

- 1.3.3 Pogonske osi (število, lega, povezava):.....
- 1.7 Vozniška kabina (trambus ali pokrita)⁽²⁾:
3. POGONSKI MOTOR ⁽⁹⁾ (v primeru vozil, ki jih poganja ali bencin, dizelsko gorivo itd. ali tudi pri kombinaciji z drugim gorivom, se točke ponovijo ^(*))
- 3.1 Proizvajalec:
- 3.2 Motor z notranjim izgorevanjem
- 3.2.1 Posebni podatki o motorju
- 3.2.1.1 Način delovanja: motor na prisilni vžig/kompresijski vžig, štiritaktni/dvotaktni ⁽¹⁾
- 3.2.1.2 Število in razmestitev valjev:
- 3.2.1.3 Prostornina motorja ⁽⁸⁾: cm³
- 3.2.2 Gorivo: dizelsko gorivo/bencin/tekoči naftni plin/zemeljski plin/etanol: ⁽¹⁾.....
4. PRENOS MOČI ^(*)
- 4.2 Tip (mehanski, hidravlični, električni itd.):.....
- 4.5 Menjalnik
- 4.5.1 Tip (ročni/avtomatski/brezstopenjski) ⁽¹⁾
- 4.9 Zapora diferenciala: da/ne/po izbiri ⁽¹⁾
9. NADGRADNJA
- 9.1 Tip nadgradnje:.....
- 9.3.1 Razmestitev in število vrat:.....
- 9.10.3 Sedeži
- 9.10.3.1 Število:.....

⁽¹⁾ Številke točk in opomb v tem opisnem listu ustrezajo tistim iz Priloge I k Direktivi 70/156/EGS. Točke, ki za namene te direktive niso pomembne, niso navedene.

15. PONOVA UPORABNOST, MOŽNOST RECIKLIRANJA in PREDELAVE
- 15.1 Različica, ki ji pripada predstavitveno vozilo:
- 15.2 Masa referenčnega vozila z nadgradnjo ali teža šasije s kabino brez nadgradnje in/ali spenjalne naprave, če proizvajalec ne dobavlja nadgradnje in/ali spenjalne naprave (vključno s tekočinami, orodjem, rezervnim kolesom, če je nameščeno) brez voznika:
- 15.3 Mase materialov referenčnega vozila
- 15.3.1 Masa materiala, ki se upošteva v fazi predobdelave (^{##}):
- 15.3.2 Masa materiala, ki se upošteva v fazi razgradnje (^{##}):
- 15.3.3 Masa materiala, ki se upošteva v fazi obdelave nekovinskih ostankov, primernih za recikliranje (^{##}):
- 15.3.4 Masa materiala, ki se upošteva v fazi obdelave nekovinskih ostankov, primernih za energetsko predelavo (^{##}):
- 15.3.5 Materiali (^{##}):
- 15.3.6 Skupna masa materialov, ki se lahko ponovno uporabijo in/ali reciklirajo:
- 15.3.7 Skupna masa materialov, ki se lahko ponovno uporabijo in/ali predelajo:
- 15.4 Stopnje
- 15.4.1 Stopnja možnosti recikliranja „R_{cyc} (%)“:
- 15.4.2 Stopnja možnosti predelave „R_{cov} (%)“:
-

PRILOGA III

VZOREC CERTIFIKATA O ES-HOMOLOGACIJI

Največji format: A4 (210 x 297 mm)

CERTIFIKAT O ES-HOMOLOGACIJI

Žig organa za ES-homologacijo

Sporočilo o:

- ES-homologaciji ⁽¹⁾ za tip vozila
- razširitvi ES-homologacije ⁽¹⁾
- zavrnitvi ES-homologacije ⁽¹⁾

v skladu z Direktivo 2005/64/ES

Številka ES-homologacije:

Razlog za razširitev:

ODDELEK I

0.1 Znamka (trgovska oznaka proizvajalca):

0.2 Tip:

0.2.1 Trgovsko ime (imena) ⁽²⁾ :.....

0.3 Podatki za identifikacijo tipa, če je oznaka na vozilu:

0.3.1 Mesto te oznake:.....

(1) Neustrezno črtati.

(2) Če ti podatki ob podelitvi ES-homologacije niso na voljo, se dopolnijo najpozneje takrat, ko je vozilo dano na trg.

- 0.4 Kategorija vozila ⁽¹⁾ :
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 0.8 Ime(-na) in naslov(-i) proizvodne tovarne (tovarn):
- [...]

ODDELEK II

1. Dodatni podatki:
Stopnja možnosti recikliranja referenčnega vozila (vozil):
Stopnja možnosti predelave referenčnega vozil (vozil):
2. Tehnična služba, pristojna za opravljanje preskusov:
3. Datum poročila o preskusu:
4. Številka poročila o preskusu:
5. Pripombe (če so):
6. Priloge: seznam in opisna dokumentacija
7. Vozilo ustreza/ne ustreza ⁽²⁾ tehničnim zahtevam Direktive:

(kraj)

(podpis)

(datum)

Priloge: Opisni listi.

⁽¹⁾ Kakor je opredeljeno v delu A Priloge II k Direktivi 70/156/EGS.

⁽²⁾ Neustrezno črtati.

PRILOGA IV

PREDHODNA OCENA PROIZVAJALCA**1. Namen te priloge**

Priloga opisuje predhodno oceno, ki jo opravi pristojni organ, da zagotovi, da je proizvajalec uvedel potrebne ukrepe in postopke.

2. Pristojni organ

Pristojni organ mora izpolnjevati zahteve standarda EN 45012: 1989 ali ISO/IEC Guide 62: 1996 o splošnih merilih za certifikacijske organe, ki certificirajo sisteme kakovosti na področju upravljanja, ki ga uporablja proizvajalec.

3. Preverjanje, ki ga opravi pristojni organ

3.1 Pristojni organ zagotovi, da je proizvajalec sprejel potrebne ukrepe za:

- (a) zbiranje ustreznih podatkov iz celotnega postopka dobave, zlasti o vrsti in masi vseh materialov, uporabljenih pri proizvodnji vozila, ter s tem omogočil, da se opravijo izračuni v skladu z zahtevami te direktive;
- (b) razpoložljivost vseh drugih ustreznih podatkov, potrebnih za izračune, kot je prostornina tekočin itd.;
- (c) dodatno preverjanje podatkov, ki jih sporočijo dobavitelji;
- (d) pregled nad materiali;
- (e) izračun stopnje možnosti recikliranja in predelave v skladu s standardom ISO 22628: 2002;
- (f) označevanje sestavnih delov iz polimerov in elastomerov v skladu z Odločbo Komisije 2003/138/ES z dne 27. februarja 2003 o določitvi šifrnih standardov sestavnih delov in materialov za vozila v skladu z Direktivo 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta o izrabljenih vozilih ⁽¹⁾;
- (g) preverjanje, da se pri proizvodnji novih vozil ne uporabijo ponovno sestavni deli, navedeni v Prilogi V.

3.2 Proizvajalec pristojnemu organu zagotovi vse zadevne podatke v obliki dokumentacije. Posebej ustrezno dokumentirani morajo biti podatki o možnosti reciklaže in predelave materialov.

⁽¹⁾ UL L 53, 28.2.2003, str. 58.

Dodatek k Prilogi IV

VZOREC POTRDILA O SKLADNOSTI

Potrdilo o skladnosti

v skladu s Prilogo IV k Direktivi 2005/64/ES

št. [.....referenčna številka]

[..... pristojni organ]

potrjuje, da

(Proizvajalec):

(Naslov proizvajalca):

izpolnjuje zahteve iz Priloge IV k Direktivi 2005/64/ES.

Preverjanje je bilo opravljeno dne:

Opravil ga je (ime in naslov pristojnega organa):

Številka poročila:

To potrdilo velja do [.....datum]

V [.....kraju]

dne [.....datum]

[.....podpis]

Priloge: Opis strategije, ki jo proizvajalec priporoča za področje ponovne uporabe, recikliranja in predelave.

PRILOGA V

SESTAVNI DELI, KI NISO ZA PONOVO UPORABO

1. Uvod

V tej prilogi so navedeni sestavni deli vozil kategorij M₁ in N₁, ki se ne smejo ponovno uporabiti pri proizvodnji novih vozil.

2. Seznam sestavnih delov

- vse zračne blazine ⁽¹⁾, vključno z drugimi vrstami blazin, pirotehnični sprožilni mehanizmi, elektronske krmilne enote in zaznavala,
- avtomatični ali drugi sistemi varnostnih pasov, vključno s samimi pasovi, zaponkami, zategovalniki, pirotehničnimi sprožilnimi mehanizmi,
- sedeži (le v primeru, da so pritrdišča varnostnih pasov in/ali zračnih blazin vgrajena v sedež),
- ključavnica volana, ki deluje na volanski drog,
- naprave za imobilizacijo, vključno s prenosnimi in elektronskimi krmilnimi enotami,
- sistemi za naknadno obdelavo izpušnih plinov (npr. katalizatorji, filtri za trdne delce),
- izpušni glušniki.

⁽¹⁾ Kadar je zračna blazina vgrajena v volanski obroč, tudi sam volanski obroč.

PRILOGA VI

SPREMEMBE DIREKTIVE 70/156/EGS

Direktiva 70/156/EGS se spremeni:

1. V Prilogi I se dodajo naslednje točke:

„15. PONOVA UPORABNOST, MOŽNOST RECIKLIRANJA in PREDELAVE

15.1 Različica, ki ji pripada referenčno vozilo:

15.2 Masa referenčnega vozila z nadgradnjo ali teža šasije s kabino brez nadgradnje in/ali spenjalne naprave, če proizvajalec ne dobavlja nadgradnje in/ali spenjalne naprave (vključno s tekočinami, orodjem, rezervnim kolesom, če je nameščeno) brez voznika:

15.3 Masa materialov referenčnega vozila

15.3.1 Masa materiala, ki se upošteva v fazi predobdelave (##):

15.3.2 Masa materiala, ki se upošteva v fazi razgradnje (##):

15.3.3 Masa materiala, ki se upošteva v fazi obdelave nekovinskih ostankov, primernih za recikliranje (##):

15.3.4 Masa materiala, ki se upošteva v fazi obdelave nekovinskih ostankov, primernih za energetsko predelavo (##):

15.3.5 Materiali (##):

15.3.6 Skupna masa materialov, ki se lahko ponovno uporabijo in/ali reciklirajo:

15.3.7 Skupna masa materialov, ki se lahko ponovno uporabijo in/ali predelajo:

15.4 Stopnje

15.4.1 Stopnja možnosti recikliranja R_{cyc} (%):

15.4.2 Stopnja možnosti predelave R_{cov} (%):

(##) Ti izrazi so opredeljeni v standardu ISO 22628: 2002.“

2. V delu I Priloge IV se doda naslednja točka:

„Predmet	Številka direktive	Napotilo na Uradni list	Uporabnost									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Možnost recikliranja	2005/64/ES	L 310, 25. november 2005, str. 10	X	—	—	X	—	—				“

3. Priloga XI se spremeni:

- (a) v Dodatku 1 se doda naslednja točka:

„Št.	Predmet	Številka direktive	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59	Možnost recikliranja	2005/64/ES	N/A	N/A	—	—“

- (b) v Dodatku 2 se doda naslednja točka:

„Št.	Predmet	Številka direktive	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Možnost recikliranja	2005/64/ES	N/A	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—“

- (c) v Dodatku 3 se doda naslednja točka:

„Št.	Predmet	Številka direktive	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Možnost recikliranja	2005/64/ES	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—“.

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 2005/65/ES**z dne 26. oktobra 2005****o krepitvi varnosti v pristaniščih****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKIH UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Kršitve varnosti zaradi terorizma zelo ogrožajo ideale demokracije, svobode in miru, ki so temelji Evropske unije.
- (2) Ljudi, infrastrukturo in opremo v pristaniščih bi bilo treba zaščititi pred kršitvami varnosti in njihovimi škodljivimi posledicami. Takšna zaščita koristi tako uporabnikom transportnih storitev kot tudi gospodarstvu in celotni družbi.
- (3) Evropski parlament in Svet sta 31. marca 2004 sprejela Uredbo (ES) št. 725/2004 z dne 31. marca 2004 o povečanju zaščite na ladjah in v pristaniščih ⁽⁴⁾. Omenjena uredba določa ukrepe v zvezi s pomorsko varnostjo, ki predstavljajo le del ukrepov, potrebnih za zagotovitev ustrezne stopnje varnosti celotne transportne verige, kakor koli povezane s pomorskim prometom. Področje uporabe omenjene uredbe je omejeno na varnost na krovu plovil in neposreden odnos med ladjo in pristaniščem.

(4) Vpeljati bi bilo treba varnostne ukrepe v pristaniščih, s katerimi bi omogočili največjo možno stopnjo zaščite za pomorsko in pristaniško industrijo, ki bi zajemali vsako pristanišče v mejah, ki jih opredeli zadevna država članica, s čimer bi zagotovili, da varnostni ukrepi, sprejeti ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004, uživajo ugodnosti izboljšane varnosti na območjih pristaniške dejavnosti. Te ukrepe bi bilo treba uporabljati za vsa pristanišča z eno ali več pristaniškimi napravami, ki jih ureja Uredba (ES) št. 725/2004.

(5) Zastavljeni cilj v zvezi z varnostjo iz te direktive se lahko doseže s sprejetjem primernih ukrepov, ne da bi se pri tem posegalo v pravila držav članic na področju nacionalne varnosti in ukrepov, ki bi se morda lahko sprejeli na podlagi Poglavlja VI Pogodbe o Evropski uniji.

(6) Države članice bi morale na podlagi podrobnih ocen o varnosti ugotoviti natančne meje pristaniških območij, pomembnih za varnost, ter sprejeti tudi različne ukrepe, s katerimi lahko zagotovijo ustrezno varnost v pristaniščih. Ti ukrepi bi morali ustrezati različnim varnostnim stopnjam in odražati različne stopnje tveganja v različnih pristaniških pod-območjih.

(7) Države članice bi morale odobriti varnostne načrte pristanišč, ki vključujejo ugotovitve iz ocene o varnosti v pristanišču. Zaradi učinkovitosti varnostnih ukrepov je treba med vsemi udeleženi stranmi jasno razdeliti naloge in jih tudi redno izvajati. Tako jasna delitev nalog kot tudi prikaz postopkov izvajanja v obliki varnostnega načrta pristanišča v veliki meri prispevata k učinkovitosti preventivnih in naknadnih popravilnih ukrepov v zvezi z varnostjo v pristanišču.

(8) Plovila RO-RO so posebej izpostavljena kršitvam varnosti, zlasti kadar poleg tovora prevažajo tudi potnike. Na podlagi ocene tveganja bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, ki zagotavljajo, da osebna in tovorna vozila na plovilu RO-RO, bodisi na notranjih ali pa mednarodnih linijah, ne ogrožajo plovila, potnikov, posadke ali tovora. Takšni ukrepi naj se izvajajo tako, da se pri tem čim manj ovira tekoče opravljanje ostalih dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 120, 20.5.2005, str. 28.

⁽²⁾ UL C 43, 18.2.2005, str. 26.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 6. oktobra 2005.

⁽⁴⁾ UL L 129, 29.4.2004, str. 6.

- (9) Države članice bi morale biti sposobne ustanoviti odbore za varnost pristanišč, ki nudijo praktično svetovanje pristaniščem, ki jih ureja ta direktiva.
- (10) Države članice bi morale zagotoviti, da vse udeležene strani dobro razumejo svoje zadolžitve v zvezi z varnostjo v pristanišču. Države članice bi morale nadzorovati upoštevanje varnostnih pravil in za vsa svoja pristanišča jasno določiti pristojne organe, odobriti vse varnostne ocene in načrte za svoja pristanišča, določiti in po potrebi obveščati o ustreznih stopnjah varnosti ter zagotoviti izvajanje, usklajevanje in dobro obveščanje o ukrepih.
- (11) Države članice bi morale odobriti ocene in varnostne načrte ter spremljati njihovo izvajanje v pristanišču. Da bi čim manj ovirali pristanišča in čim manj administrativno obremenjevali inšpekcijske organe, bi moralo biti spremljanje izvajanja te direktive s strani Komisije izvedeno skupaj s pregledi iz člena 9(4) Uredbe (ES) št. 725/2004.
- (12) Države članice bi morale zagotoviti, da kontaktne točke za varnost v pristanišču prevzamejo vlogo kontaktne točke med Komisijo in ostalimi državami članicami. Komisijo bi morale obveščati o tem, katera pristanišča na podlagi izvedenih ocen o varnosti ureja ta direktiva.
- (13) V zvezi z učinkovitim in standardnim izvajanjem ukrepov v skladu s to varnostno politiko se pojavljajo pomembna vprašanja glede njenega financiranja. Financiranje dodatnih zaščitnih ukrepov naj ne bi povzročalo izkrivljanja konkurence. Komisija bi morala najpozneje do 30. junija 2006 predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu ugotovitve iz raziskave o stroških ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive, pri čemer je treba podrobneje obravnavati vprašanje delitve financiranja med javnimi organi, pristaniškimi organi in izvajalci.
- (14) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, priznana zlasti z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (15) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (16) Treba bi bilo določiti postopek za prilagajanje te direktive, da bi se upošteval razvoj mednarodnih instrumentov in, v skladu z izkušnjami, postopek za prilagajanje ali dopolnjevanje podrobnih določb iz Priloge k tej direktivi, pri čemer se področje uporabe te direktive ne širi.
- (17) Ker države članice cilja te direktive, torej uravnotežene uvedbe ustreznih ukrepov na področju pomorskega prometa in pristaniške politike ne morejo zadovoljivo doseči in ga je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja.
- (18) Ker se ta direktiva nanaša na morska pristanišča, naj se v njej določene obveznosti ne uporabljajo za Avstrijo, Češko, Madžarsko, Luksemburg in Slovaško –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. Glavni cilj te direktive je sprejetje ukrepov na ravni Skupnosti za povečanje varnosti v pristaniščih zaradi kršitev varnosti.

Ta direktiva prav tako zagotovi, da varnostni ukrepi, sprejeti ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004, pridobijo z izboljšanjem varnosti v pristaniščih.

2. Ukrepi iz odstavka 1 vsebujejo:

- (a) skupna osnovna pravila o varnostnih ukrepih v pristanišču;
- (b) mehanizme za izvajanje teh pravil;
- (c) ustrezne mehanizme za spremljanje upoštevanja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva določa varnostne ukrepe, ki jih je treba upoštevati v pristaniščih. Države članice lahko uporabljajo določbe te direktive na območjih, povezanih s pristanišči.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Ukrepi iz te direktive se uporabljajo za vsako pristanišče na ozemlju države članice, v katerem se nahaja ena ali več pristaniških infrastruktur, ki jih ureja odobren varnosti načrt pristanišča v skladu z Uredbo (ES) št. 725/2004. Ta direktiva se ne uporablja za vojaške objekte v pristaniščih.

Člen 4

Usklajevanje z ukrepi, sprejetimi ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004

3. Države članice za vsako pristanišče opredelijo meje pristanišča za namene te direktive, ob upoštevanju podatkov, ki izhajajo iz ocene varnosti v pristanišču.

Države članice zagotovijo, da so varnostni ukrepi v pristaniščih, ki jih določa ta direktiva, tesno usklajeni z ukrepi, sprejetimi ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.

Člen 5

4. Kadar država članica meje pristaniške infrastrukture v smislu Uredbe (ES) št. 725/2004 opredeli tako, da dejansko vključujejo celotno pristanišče, imajo ustrezne določbe iz Uredbe (ES) št. 725/2004 prednost pred določbami te direktive.

Pristaniški varnostni organ

Člen 3

1. Države članice določijo pristaniški varnostni organ v vsakem pristanišču, ki ga ureja ta direktiva. En pristaniški varnostni organ je lahko določen za več pristanišč.

Opredelitve pojmov

2. Pristaniški varnostni organ je odgovoren za pripravo in izvajanje varnostnega načrta pristanišča, ki temelji na ugotovitvah iz ocene varnosti v pristanišču.

Za namene te direktive:

3. Države članice lahko za pristaniške varnostne organe določijo „pristojne organe za pomorsko zaščito“, kakor so predvideni z Uredbo (ES) št. 725/2004.

1. „pristanišče“ pomeni vsakršno določeno območje na kopnem in na morju, katerega meje je opredelila država članica, v kateri se pristanišče nahaja, z opremo in infrastrukturo, ki omogočata komercialni pomorski promet;

Člen 6

2. „vmesnik ladja/pristanišče“ pomeni medsebojni vpliv, do katerega pride, ko dejavnosti, ki vključujejo gibanje oseb, pretok blaga ali opravljanje pristaniških storitev na ali iz ladje, neposredno in takoj vplivajo na ladjo;

Ocena varnosti v pristanišču

3. „pristaniška infrastruktura“ pomeni območje, kjer poteka vmesnik ladja/pristanišče; sem spadajo npr. sidrišča, privezi ter pristopi z morske strani, kakor je primerno;

1. Države članice zagotovijo, da se za pristanišča, ki jih ureja ta direktiva, izvede ocena o varnosti v pristanišču. Pri teh ocenah se upoštevajo posebnosti različnih enot znotraj pristanišča in, kjer se to ustreznim organom države članice zdi potrebno, sosednjih območij, če ta vplivajo na varnost v pristanišču, prav tako se upoštevajo ocene varnosti pristaniške infrastrukture znotraj njihovih meja, kot so bile izvedene ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.

4. „kontaktna točka za varnost v pristaniščih“ pomeni telo, ki ga vsaka država članica določi za kontaktno točko med Komisijo in ostalimi državami članicami in ki pospešuje, spremlja in obvešča o uporabi varnostnih ukrepov v pristaniščih, določenih v tej direktivi;

2. Vsaka ocena varnosti v pristanišču se izvede vsaj ob upoštevanju podrobnih zahtev iz Priloge I.

5. „pristaniški varnostni organ“ pomeni organ, ki je zadolžen za varnost v določenem pristanišču.

3. Oceno varnosti v pristanišču lahko izvede priznana organizacija, zadolžena za varnost iz člena 11.

4. Ocene varnosti v pristaniščih odobri zadevna država članica.

Člen 7

Varnostni načrt pristanišča

1. Ob upoštevanju ugotovitev iz ocen varnosti v pristaniščih države članice zagotovijo, da se varnostni načrti pristanišč razvijajo, ohranjajo in posodablajo. Varnostni načrti pristanišč ustrezno upoštevajo posebnosti različnih pristaniških enot ter vključujejo tudi varnostne načrte za pristaniško infrastrukturo znotraj njihovih meja, določenih ob uporabi Uredbe (ES) št. 725/2004.

2. V varnostnem načrtu pristanišča se za vsako izmed različnih stopenj varnosti iz člena 8 določijo:

- (a) obvezni postopki;
- (b) ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (c) dejavnosti, ki jih je treba opraviti.

3. Vsak varnostni načrt pristanišča upošteva vsaj podrobne zahteve iz Priloge II. Kadar in kolikor je to primerno, varnostni načrt pristanišča vključuje zlasti varnostne ukrepe, ki jih je treba uporabljati za potnike in vozila, ki se vkrcajo na morske ladje, ki prevažajo potnike in vozila. V primeru storitev mednarodnega pomorskega prometa zadevne države članice sodelujejo pri oceni varnosti.

4. Varnostne načrte pristanišč lahko razvije priznana organizacija, zadolžena za varnost, iz člena 11.

5. Varnostne načrte pristanišč odobri zadevna država članica še pred njihovim izvajanjem.

6. Države članice zagotovijo spremljanje izvajanja varnostnih načrtov pristanišč. Spremljanje je usklajeno z drugimi dejavnostmi nadzora, ki se izvajajo v pristanišču.

7. Države članice zagotovijo izvajanje ustreznega urjenja ob upoštevanju osnovnih zahtev po varnostnem urjenju iz Priloge III.

Člen 8

Varnostne stopnje

1. Države članice za pristanišča in dele pristanišč vpeljejo sistem varnostnih stopenj.

2. Obstajajo 3 varnostne stopnje, kakor je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 725/2004:

- „varnostna stopnja 1“ pomeni minimalne zaščitne varnostne ukrepe, ki se nenehno izvajajo,
- „varnostna stopnja 2“ pomeni ustrezne dodatne zaščitne varnostne ukrepe, ki se izvajajo ob povečanem tveganju kršitev varnosti,
- „varnostna stopnja 3“ pomeni nadaljnje posebne zaščitne varnostne ukrepe, ki se izvajajo za določen čas v primeru verjetne ali neposredne kršitve varnosti, četudi ni mogoče ugotoviti ogroženega cilja.

3. Države članice za vsako pristanišče ali del pristanišča določijo varnostne stopnje, ki se uporabljajo. Za vsako izmed varnostnih stopenj lahko država članica določi različne varnostne ukrepe, ki se izvajajo v različnih delih pristanišča, glede na ugotovitve iz ocene varnosti v pristanišču.

4. Države članice ustrezno osebo ali osebe obveščajo o veljavni varnostni stopnji za vsako pristanišče ali del pristanišča, kakor tudi o vsaki njeni spremembi.

Člen 9

Uradnik za varnost v pristanišču

1. Zadevne države članice za vsako pristanišče potrdijo uradnika za varnost v pristanišču. Kadar je to izvedljivo, ima vsako pristanišče svojega uradnika za varnost, vendar lahko imajo tudi skupnega uradnika za varnost, če je to primerno.

2. Uradnik za varnost v pristanišču predstavlja kontaktno točko za vse zadeve pristaniške varnosti.

3. Kadar je za varnost pristaniške infrastrukture po Uredbi (ES) št. 725/2004 zadolžen drug uradnik kot uradnik za varnost v pristanišču, je treba med njima zagotoviti tesno sodelovanje.

Člen 10

Pregledovanja

1. Države članice zagotovijo, da se ocene varnosti v pristaniščih in varnostni načrti pristanišč primerno pregledajo. Na splošno se pregledajo vsaj enkrat vsakih pet let.

2. Obseg pregleda je obseg iz členov 6 ali 7, kakor je primerno.

Člen 15

Člen 11

Priznana organizacija, zadolžena za varnost

Države članice lahko za potrebe te direktive imenujejo priznane organizacije, zadolžene za varnost. Priznane organizacije, zadolžene za varnost, izpolnjujejo pogoje iz Priloge IV.

Člen 12

Kontaktna točka za varnost v pristaniščih

Države članice za varnostne vidike v pristanišču imenujejo kontaktno točko. Države članice lahko za varnostne vidike v pristanišču določijo kontaktno točko v skladu z Uredbo (ES) št. 725/2004. Kontaktna točka za varnost v pristaniščih Komisiji sporoči seznam pristanišč, na katera se nanaša ta direktiva, in jo obvešča o vseh spremembah tega seznama.

Člen 13

Preverjanje izvajanja in skladnosti

1. Države članice vzpostavijo sistem ustreznega in rednega nadzora nad varnostnimi načrti pristanišč ter njihovim izvajanjem.

2. Komisija v sodelovanju s kontaktnimi točkami iz člena 12 spremlja, kako države članice izvajajo to direktivo.

3. To spremljanje se izvaja skupaj s pregledi iz člena 9(4) Uredbe (ES) št. 725/2004.

Člen 14

Prilagoditve

Priloge I do IV se lahko spremenijo v skladu s postopkom, določenim v členu 15(2), pri čemer se področje uporabe te direktive ne širi.

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 725/2004.

2. V primeru sklicevanja na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

V členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES navedeno obdobje je en mesec.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 16

Zaupnost in razširjanje podatkov

1. Pri uporabi te direktive Komisija v skladu s Sklepom 2001/844/ES, ESPJ, Euratom ⁽¹⁾ sprejme ustrezne ukrepe za zaščito podatkov, do katerih ima dostop ali ki so ji bili posredovani s strani držav članic, ob upoštevanju pravil o zaupnosti.

Države članice v skladu z zadevno nacionalno zakonodajo sprejmejo enakovredne ukrepe.

2. Vse osebe, ki izvaja varnostne preglede ali ki obravnava zaupne podatke v zvezi s to direktivo, ustrezno preveri država članica, katere državljan je član osebj, in potrdi njihovo zanesljivost.

Člen 17

Kazni

Države članice zagotovijo, da se uvedejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive.

⁽¹⁾ UL L 317, 3.12.2001, str. 1. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2005/94/ES, Euratom (UL L 31, 4.2.2005, str. 66).

Člen 18**Izvajanje**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 15. junija 2007. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19**Poročilo o vrednotenju**

Komisija najpozneje do 15. decembra 2008 ter vsakih pet let po tem predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o oceni, ki med drugim temelji na podatkih, pridobljenih v skladu s členom 13. V tem poročilu Komisija analizira ravnanje držav članic v skladu s to direktivo in učinkovitost

sprejetih ukrepov. Po potrebi poda predloge za dodatne ukrepe.

Člen 20**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice, ki imajo pristanišča, kakor je določeno v členu 2(2).

V Strasbourgu, 26. oktobra 2005

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

D. ALEXANDER

PRILOGA I

OCENA VARNOSTI V PRISTANIŠČU

Ocena varnosti v pristanišču predstavlja podlago za varnostni načrt pristanišča in njegovo izvajanje. Ocena varnosti v pristanišču vsebuje vsaj:

- opredelitev in ovrednotenje pomembnega imetja in infrastrukture, ki jih je treba zaščititi,
- prepoznavanje morebitnih groženj za imetje in infrastrukturo ter oceno dejanske verjetnosti, da se te grožnje uresničijo, da se določijo in prednostno razvrstijo varnostni ukrepi,
- opredelitev, izbiro in prednostno razvrščanje protiukrepov in spremenjenih postopkov ter raven njihove učinkovitosti pri zmanjševanju ranljivosti, ter
- opredelitev šibkih točk infrastrukture, politik in postopkov, vključno s človeškim dejavnikom.

V ta namen ocena zajema vsaj:

- opredelitev vseh območij, ki so pomembna za varnost v pristanišču, kar med drugim pomeni tudi opredelitev meja pristanišča. To vključuje pristaniško infrastrukturo, na katero se že nanaša Uredba (ES) št. 725/2004 in katere ocena tveganja bo služila kot osnova nadaljnjim ukrepom,
- opredelitev varnostnih vprašanj, ki izhajajo iz razmerja med pristaniško infrastrukturo in ostalimi varnostnimi ukrepi v pristanišču,
- opredelitev, kateri člani osebja bodo morali prestati preverjanje strokovnih izkušenj in/ali varnostno preverjanje zaradi njihovega delovanja na območjih visokega tveganja,
- če je koristno, se pristanišče razdeli na manjše enote, glede na verjetnost kršitev varnosti. Pri tem se posamezna pristaniška območja ne ocenjuje zgolj glede na njihovo neposredno izpostavljenost kot morebitni cilj, ampak tudi na podlagi njihove morebitne prehodne vloge, kadar so cilj sosednja območja,
- opredelitev, kako se tveganje spreminja, npr. glede na sezono,
- opredelitev posebne značilnosti pod-območij, kot je npr. lokacija, dostopnost, oskrba z električno energijo, komunikacijski sistem, lastništvo in uporabniki ter ostali elementi, ki so pomembni za varnost,
- opredelitev potencialnih scenarijev v primeru groženj za pristanišče. Celo pristanišče ali določeni deli njegove infrastrukture, tovora, prtljage, ljudi ali transportne opreme znotraj pristanišča so lahko neposreden cilj prepoznanih groženj,
- opredelitev podrobnih posledic scenarija v primeru groženj. Posledice lahko zadevajo eno ali več pod-območij. Opredelijo se tako neposredne kot posredne posledice. Posebna pozornost se bo namenila tveganju človeških žrtev,
- opredelitev verjetnosti verižnih učinkov ogrožanja varnosti,

- opredelitev ranljivosti vsakega pod-območja,
- opredelitev vseh organizacijskih vidikov, ki so pomembni za splošno varnost v pristanišču, vključno z delitvijo vseh organov, povezanih z varnostjo, obstoječih pravil in postopkov,
- opredelitev ranljivosti celotnega sistema varnosti v pristanišču, zlasti glede organizacijskih, zakonodajnih in proceduralnih vidikov,
- opredelitev ukrepov, postopkov in dejavnosti za zmanjšanje izpostavljenosti. Posebno pozornost bodo zahtevala sredstva za dostop, kontrola dostopa in omejitve dostopa do celotnega pristanišča ali do posameznih delov pristanišča, ki vključujejo identifikacijo potnikov, pristaniških uslužbencev in ostalih delavcev, obiskovalcev in ladijskih posadk, zahteve spremljanja območja ali dejavnosti, kontrola tovora in prtljage. Ukrepi, postopki in dejavnosti bodo usklajeni s predvidenim tveganjem, ki se lahko razlikuje med posameznimi pristaniškimi območji,
- opredelitev, kako bodo izboljšani ukrepi, postopki in dejavnosti v primeru zvišanja varnostne stopnje,
- opredelitev posebnih zahtev za ravnanje v nevarnih razmerah, npr. v primeru „sumljivega“ tovora, prtljage, goriva in drugih zalog, oseb, neznanih paketov in znanih nevarnosti (npr. bomb). Te zahteve tudi analizirajo zaželeno pogoje glede odstranitve tveganja na kraju samem ali po premestitvi na varno območje,
- opredelitev ukrepov, postopkov in dejavnosti za omejevanje in ublažitev posledic,
- opredelitev delitve nalog, kar omogoča ustrezno in pravilno izvajanje sprejetih ukrepov, postopkov in dejavnosti,
- namenjanje posebne pozornosti, kadar je to primerno, odnosu z ostalimi varnostnimi načrti pristanišča (npr. z varnostnim načrtom za pristaniško infrastrukturo) in z obstoječimi varnostnimi ukrepi. Prav tako se bo posvečala pozornost odnosom z ostalimi načrti za odzivanje (npr. v primeru razlitja nafte, nepredvidljivih dogodkov, medicinske intervencije, jedrske katastrofe itd.),
- opredelitev zahtev poročanja o izvajanju ukrepov in postopkov,
- nameni posebno pozornost ukrepom za zaščito občutljivih podatkov pred razkritjem,
- opredelitev primerov, ko je treba seznaniti vse, ki so neposredno vpleteni, kjer je primerno pa tudi javnost.

PRILOGA II

VARNOSTNI NAČRT PRISTANIŠČA

Varnostni načrt pristanišča določa varnostno ureditev v pristanišču. Temelji na ugotovitvah ocene varnosti v pristanišču. Jasno določa podrobne ukrepe. Vsebuje nadzorni mehanizem, ki po potrebi dopušča sprejetje ustreznih ukrepov za popravke.

Varnostni načrt pristanišča temelji na naslednjih splošnih vidikih:

- določa vsa območja, ki so pomembna za varnost v pristanišču. Ukrepi, postopki in dejavnosti se lahko glede na oceno varnosti v pristanišču razlikujejo med posameznimi pod-območji. V nekaterih pod-območjih so dejansko lahko potrebni strožji preventivni ukrepi kot v drugih. Posebna pozornost se nameni vmesnikom med pod-območji, kot je določeno v oceni varnosti v pristanišču,
- zagotavlja usklajevanje med varnostnimi ukrepi za območja z različnimi varnostnimi značilnostmi,
- omogoča, kadar je to potrebno, prilagajanje ukrepov, kot to narekujejo različni deli pristanišča, spreminjajoče se varnostne stopnje ter posebna poročila,
- opredeljuje organizacijsko strukturo, ki podpira izboljšanje zaščite pristanišča.

Na podlagi teh splošnih vidikov varnostni načrt določi naloge in opredeli delovne načrte na naslednjih področjih:

- pogoji dostopa. Za nekatera območja se dostop pogojuje le v primeru, da varnostna stopnja preseže določeno minimalno vrednost. Vsi pogoji in mejne vrednosti se bodo razumljivo vključile v varnostni načrt pristanišča,
- zahteve pregleda identifikacije, prtljage in tovara. Te zahteve se lahko uporabljajo za pod-območja ali pa tudi ne; zahteve se lahko v celoti uporabljajo za različna pod-območja ali pa tudi ne. Osebe, ki vstopajo ali se nahajajo na enem od pod-območij, se lahko preveri. Varnostni načrt pristanišča bo ustrezno upošteval ugotovitve ocene varnosti v pristanišču, ki je tisto orodje, s katerim se postavljajo varnostne zahteve za vsako pod-območje in za vsako varnostno stopnjo. Po uvedbi identifikacijskih kartic se bodo določili jasni postopki za izdajo, nadzor nad uporabo ter vračilo teh kartic. Ti postopki bodo upoštevali značilnosti različnih skupin uporabnikov v pristanišču in dopuščali posebne ukrepe, da bi omejili negativne posledice zahtev po nadzoru dostopa. Kategorije bodo vključevale vsaj pomorščake, uradnike organov, osebe, ki redno delajo v pristanišču ali ga obiskujejo, prebivalce pristanišča ter osebe, ki občasno delajo v pristanišču ali ga obiskujejo,
- sodelovanje z organi, ki nadzorujejo tovor, prtljago in potnike. Kadar je potrebno, se izmenjujejo ter povezujejo informacije in sistemska sporočila teh organov, vključno s sistemskimi sporočili pred prihodom v pristanišče,
- postopki in ukrepi za ravnanje s sumljivim tovorom, prtljago, gorivom in ostalimi zalogami ter z osebami, pri čemer je treba določiti varna območja; pa tudi drugi varnostni vidiki in kršitve varnosti v pristanišču,
- zahteve po nadzorovanju pod-območij ali dejavnosti znotraj le-teh. Tako potreba po tehničnih rešitvah kot rešitve same izhajajo iz ocene varnosti v pristanišču,

- označevanje. Območja, za katere veljajo zahteve glede dostopa in/ali nadzora se ustrezno označijo. V zahtevah glede nadzora in dostopa se upoštevajo vsi ustrezni obstoječi zakoni in praksa. Spremljanje dejavnosti se ustrezno označijo, če tako zahteva nacionalna zakonodaja,
 - poročanje in varnostno preverjanje. O vseh pomembnih varnostnih podatkih se poroča v skladu z določili o varnostnem preverjanju, vključenimi v načrtu. Glede na občutljivost nekaterih podatkov se poroča samo po potrebi, vendar lahko to po potrebi vključuje tudi postopke za obveščanje javnosti. K načrtu spada tudi varnostno preverjanje, ki ščiti varnostno občutljive podatke pred razkritjem nepooblaščenim osebam,
 - poročanje o kršitvah varnosti. Da se zagotovi hiter odziv, varnostni načrt pristanišča določa jasno zahtevo, da se o vsakem primeru kršitve varnosti poroča uradniku za varnost v pristanišču in/ali organu za varnost v pristanišču,
 - povezovanje z ostalimi preventivnimi načrti ali dejavnostmi. Načrt posebej obravnava povezovanje z ostalimi preventivnimi in nadzornimi dejavnostmi, ki veljajo v pristanišču,
 - povezovanje z ostalimi načrti za odzivanje in/ali določanje posebnih ukrepov, postopkov in dejavnosti za odzivanje. Načrt podrobno določa povezovanje in usklajevanje z ostalimi načrti za odzivanje in načrti za ukrepanje ob izrednih dogodkih. Nesporazumi in pomanjkljivosti se rešujejo po potrebi,
 - potreba po usposabljanju in urjenju,
 - operativna organizacija varnosti v pristanišču in delovni postopki. Varnostni načrt pristanišča podrobno določi organizacijo varnosti v pristanišču, delitev nalog in delovne postopke. Prav tako po potrebi podrobno določi usklajevanje z uradniki za varnost pristaniške infrastrukture ter varnost na ladjah. V varnostnem načrtu so opredeljene tudi naloge varnostnega odbora, če le-ta obstaja,
 - postopki za prilagajanje in posodabljanje varnostnega načrta pristanišča.
-

PRILOGA III

OSNOVNE ZAHTEVE VARNOSTNEGA URJENJA

Pri različnih vrstah urjenja, ki se izvaja vsaj enkrat v koledarskem letu, pri čemer med posameznimi urjenji ne sme preteči več kot 18 mesecev, sodelujejo uradniki za varnost pristaniške infrastrukture, skupaj z ustreznimi organi držav članic, varnostnim osebjem različnih podjetij in ladijskim varnostnim osebjem, kadar je primerno. Zahteva se udeležba varnostnega osebja podjetij ali ladijskega varnostnega osebja v skupnih urjenjih ob upoštevanju, kakšne posledice ima to za varnost in delo na ladji. Pri takšnih urjenjih se preizkuša komuniciranje, usklajenost, razpoložljivost sredstev ter odziv. Poznamo več vrst urjenj:

1. v naravni velikosti ali v resničnem okolju;
 2. v obliki simulacije ali seminarja; ali
 3. v kombinaciji z ostalimi vajami, npr. z ukrepanjem ob nesreči ali drugimi vajami državnih organov pristanišča.
-

PRILOGA IV

POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI PRIZNANA ORGANIZACIJA ZA VARNOST

Priznana organizacija, zadolžena za varnost, mora prikazati:

1. strokovno poznavanje ustreznih vidikov varnosti v pristanišču;
2. ustrezno poznavanje pristaniških dejavnosti, vključno s poznavanjem zasnove in konstrukcije pristanišča;
3. ustrezno poznavanje drugih varnostnih operacij in dejavnosti, ki utegnejo vplivati na varnost v pristanišču;
4. zmožnost ocene morebitnega tveganja v pristanišču;
5. sposobnost obnavljati in izboljšati strokovno znanje svojega osebja;
6. zmožnost stalno spremljati zanesljivost svojega osebja;
7. sposobnost izvajati ustrezne ukrepe za preprečevanje razkritja ali dostopa nepooblaščenih oseb do občutljivih podatkov in gradiva;
8. poznavanje ustrezne nacionalne in mednarodne zakonodaje in varnostnih zahtev;
9. poznavanje aktualnih vzorcev in groženj varnosti;
10. sposobnost prepoznavanja in odkrivanja orožja, nevarnih snovi in naprav;
11. sposobnost nediskriminatornega prepoznavanja značilnosti in vedenjskih vzorcev oseb, ki utegnejo ogrožati varnost v pristanišču;
12. poznavanje tehnik izogibanja varnostnim ukrepom;
13. poznavanje opreme in sistemov za varovanje in nadzor ter njihovih operativnih omejitev.

Priznana organizacija, zadolžena za varnost, ki poda ali pregleda oceno varnosti v pristanišču, ne more sprejeti ali pregledati tudi varnostnega načrta istega pristanišča.
